

عنوان مقاله:

اولوی تسنجی شاخص های عدالت اسلامی - ایرانی در تحقق آمایش سرزمین و توسعه ی متعادل در ایران

محل انتشار:

فصلنامه اطلاعات جغرافیایی (سپهر)، دوره 24، شماره 95 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

میرنجف موسوی - دانشیار، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه ارومیه،

مهدی مدیری - دانشیار برنامه ریزی شهری، دانشگاه صنعتی مالک اشتر

خلاصه مقاله:

برنامه های توسعه مه مترین ساز وکار حکومت برای تحقق عدالت در جامعه است. به همین دلیل توجه اساسی به عدالت اکولوژیکی، اقتصادی، کالبدی، اجتماعی و فرهنگی در برنامه هنویسی و تنظیم آن در چارچوب عدالت اسلامی به ساخت یابیعدالانه جامعه و تعالی و پیشرفت متوازن در همه ابعاد، عرص ها، قشرها و مناطق مختلف جغرافیایی کشور منجر م ی شود. در این راستا، برنامه های آمایش سرزمین چارچوب مهمی در پیشرفت متوازن جامعه در تمام ابعاد و ساماندهی نابرابری های منطقه ای به شمار می روند. هدف از این پژوهش، اولویت سنجی شاخص های عدالت اسلامی ایرانی در تحقق آمایش سرزمین وتوسعه متعادل در ایران است. نوع پژوهش بنیادی کاربردی و روش به کار رفته توصیفی تحلیلی است. شاخص های بررسی عدالت، 35 شاخص عدالت اکولوژیکی، کالبدی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی است. جامعه آماری 31 استان کشور است. ابزار گردآوری اطلاعات، مطالعه اسناد و مدارک و داده های سرشماری های عمومی نفوس و مسکن در شاخص های مختلف م ی باشد. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از مدل های تحلیل شبکه و مدل سازی معادلات ساختاری استفاده شده است. نتایج حاصل از مدل تحلیل شبکه نشان م یدهد، شاخص های عدالت اقتصادی با مقدار 0 / 282 بیشترین نقش را در نابرابری های منطقه ای در بین استان های کشور دارد. چرا که در اغلب شاخص های مورد مطالعه تفاو تهایی به لحاظ چگونگی توزیع ثروت و درآمد، گسترش فقر، سرانه درآمد خانوارها وجود دارد که منجر به عدم تحقق عدالت در جامعه م ی شود. همچنین یافته های تحلیلی مدل سازی معادلات ساختاری نشان م یدهد، مؤلفه های عدالت اقتصادی در مناطق مختلف کشور بسیار متفاوت می باشد. براساس برآورد ضرایب استاندارد شده مدل ساختاری تحقیق و سطح معناداری (0 / 079 =) است که بیانگر تأثیرات عوامل اقتصادی بر روی نابرابری های منطقه ای در کشور با ضریب مستقیم و مثبت (0 / 86) 9 / 51 است. می توان گفت این نابرابر یها ناشی از عدم رعایت تعادل و توازن در کشور است و عدم توازن در منابع، فعالیت ها، امکانات، جمعیت، خدمات و یا انباشتگیدر برخی نقاط جمعیتی از جمله کلانشهرها قابل مشاهده است که با عدالت و توزیع عادلانه خدمات و امکانات در تناقض می باشد و منجر به زیر سؤال رفتن عدالت اجتماعی م ی گردد. در نهایت راهبردهایی جهت ساماندهی نابرابری های منطقه ای در چارچوب عدالت اسلامی و تحقق عدالت سرزمینی ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

عدالت اسلامی، آمایش سرزمین، توسعه متعادل، عدالت اجتماعی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/514673>

